

*Granskning och
bedömning av
kvalitetsarbetet vid
Linköpings universitet*

Högskoleverket • Birger Jarlsgatan 43 • Box 7851, 103 99 Stockholm
tfn 08-453 70 00 • fax 08-453 70 50 • e-post hsv@hsv.se • www.hsv.se

**Granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Linköpings
universitet**

Producerad av Högskoleverket i januari 1999

Högskoleverkets rapportserie 1999:2 R

ISSN 1400-948X

ISRN HSV-R--99/2--SE

Innehåll: Avdelningen för utvärdering och kvalitetsarbete

Grafisk form: Högskoleverkets informationsavdelning

Tryck: Printgraf, Stockholm, januari 1999

HÖGSKOLEVERKET

Avdelningen för utvärdering och kvalitetsarbete

En av Högskoleverkets uppgifter är att granska och bedöma kvalitetsarbetet vid universitet och högskolor. Under en treårsperiod (med start 1995/96) skall kvalitetsarbetet vid 36 svenska universitet och högskolor bedömas. Högskoleverkets granskning och bedömning av kvalitetsarbete utgör en del i statsmakternas uppföljning och utvärdering av verksamheten vid universitet och högskolor.

Högskoleverket utser särskilda bedömggrupper för varje granskning. Gruppernas bedömning görs utifrån en av lärosätet sammanställd självvärdering samt ett platsbesök på det aktuella lärosätet. En utförlig beskrivning av bedömningsprocessen och dess praktiska genomförande finns i rapporten *Granskning och bedömning av kvalitetsarbete vid universitet och högskolor* (Högskoleverkets rapportserie 1997:33 R) med dess bilagor *Vägledning för lärosäten vid bedömning av kvalitetsarbete* (bilaga 1) och *Handledning för bedömare av kvalitetsarbete vid universitet och högskolor* (bilaga 2).

Utgångspunkten för bedömningen är att varje enskilt lärosäte har ansvar för kvaliteten i sin verksamhet samt för att finna lämpliga och ändamålsenliga former för kvalitetsarbetet. Högskoleverkets bedömning syftar till att utgöra en pådrivande kraft för en ständig förbättring och förnyelse av verksamheten vid de svenska lärosätena. På så sätt vill Högskoleverket bidra till att ge goda förutsättningar för svenska universitet och högskolor att bli internationellt kända och erkända för sitt kvalitetsarbete.

Innehållsförteckning

Summary	7
Universitetskanslerns bedömning	10
Bedömargruppens arbete	14
Bedömargruppens sammansättning	14
Bedömningsarbetets uppläggning och genomförande	14
Utgångspunkter för bedömningen	16
Linköpings universitet och dess organisation	17
Kvalitetsarbetet vid Linköpings universitet	18
Självvärderingens uppläggning och rektors anvisningar för självvärderingen	19
Självvärderingens genomförande	19
Några reflexioner angående självvärderingen	20
Bilden av Linköpings universitet	21
Campus Norrköping	22
Bedömning av kvalitetsarbetet	24
Strategi och målformulering	24
Ledarskap, ledningsorganisation och ledarutveckling	25
Intressentsamverkan	27
Studentrekrytering och studievägledning	28
Grundutbildning, pedagogiskt utvecklingsarbete och kompetensutveckling för lärare	28
Utvärdering och uppföljning	29
Forskarutbildning	30
Informationsförsörjning och IT-strategi	31
Internationalisering	32
Jämställdhetsarbete	33
Allas delaktighet i kvalitetsarbetet	33
Avslutande bedömning och rekommendationer	35

Bilaga 1	37
Program för platsbesök vid Linköpings universitet 9–12 november 1998	37
Bilaga 2	39
Förteckning över material om Linköpings universitets om utnyttjats av bedömargruppen	39

Summary

The present report describes, analyses and gives recommendations concerning the quality development efforts of Linköping University. It is the outcome of one of the quality audits of all 36 Swedish universities and university colleges conducted by the National Agency for Higher Education (Högskoleverket).

Linköping University is a relatively young institution, dating back to 1970 and has grown rapidly during its short existence. It consists of three faculties, the Institute of Technology, the Faculty of Health Sciences and the Faculty of Arts and Sciences, and has the ambition to pursue activities across these three areas. A new campus was recently developed in the neighbouring town of Norrköping, which provides a range of programmes in the fields of teacher education, engineering and health sciences, *inter alia*.

The University began systematising its quality assurance and enhancement activities in the early 1990's. A programme for the period 1997–1999 was established in February 1997 and formed the basis of the self-evaluation report which is the most important document for the audit team's considerations. The programme singles out five strategic areas: development of teaching and learning, evaluation, leadership development, development of the study and work environment, and dissemination and sharing of experiences and inspiration. The team notes that, although the programme is ambitious, it is not well known in the organisation as such. There is also a need for an overall strategic plan as a basis for the rational development of the university as a whole.

The relationship between the Rector, the Faculty Deans and the departments may be described as a triangular relationship, in which the Rector and the management have direct contacts with departments as well as with faculties. In the team's opinion, this may, in some cases, lead to a certain amount of vagueness and a negative effect on quality development. In the audit team's opinion, the faculties of Linköping University appear as three more or less independent units, although they make use of each other's expertise in many ways.

One of the strengths of Linköping University is information technology. However, there is no working central IT policy, and there are few computers available for students in certain areas.

Two very positive phenomena are the contacts with society at large and the successful efforts to develop and renew undergraduate teaching and learning. At the same time, there seem to be shortcomings in the ability to monitor and follow up initiatives.

The leadership of the University at all levels consists to a very large extent of men. The group suggests that a more even distribution of men and women in these positions would be of importance for priorities and action in the organisation.

The majority of its educational provisions are offered as programmes, which puts the single subject courses at the Faculty of Arts and Sciences at a disadvantage. That faculty is dominated by the Tema Institute, which is unique among university departments in organising its research predominantly as thematic studies.

Co-operation between the University and society has developed positively, and one of the results is the large proportion of external research grants in relationship to recurrent faculty grants. The establishment of two science parks is another example. The Institute of Technology has developed especially close contacts with former students through the creation of various alumni organisations and other means.

As a consequence of the attention paid to teaching and learning new developments, e.g. problem-based learning (PBL), in medical training and other areas have led to excellent results. The Information Technology programme has recently attracted considerably more female students because of the efforts to improve teaching methods. The university's efforts in the area of educational development including in-service teacher training of the academic staff have contributed to the successful implementation of new methodology. An important aspect which should be paid more attention to, however, is the connection between teaching/learning and research, which has been weak, especially in certain areas in the Faculty of Arts and Sciences.

The three faculties have different records as regards evaluation. The Institute of Technology and the Faculty of Health Sciences have been subject to national programme evaluations in recent years. The PBL methodology, which is the basis of the medical programme, naturally involves regular

evaluations. More efforts could be made to initiate recurrent evaluations in the Faculty of Arts and Sciences. Student course evaluations also need further consideration as well as feedback of results to students and action on the basis of results.

The University's internationalisation efforts have been been applauded and resulted in an increasing number of students studying abroad as well as in larger numbers of incoming students. Further internationalisation efforts could be made, however, both as regards exchanges and other activities.

Universitetskanslerns bedömning

Grunden till vad som har utvecklats till Linköpings universitet lades i slutet av 1960-talet. De första professorstillsättningar skedde 1969 och universitetet kan således snart fira 30-årsjubileum. Det var en tid av turbulens och misstroende mot högre utbildning och forskning, speciellt inom teknik och naturvetenskap. Det var också många som tvivlade på att den unga högskolan skulle kunna hålla så hög kvalitet i både undervisning och forskning att den skulle kunna vara konkurrenskraftig.

Även om jag inte kan vara helt objektiv i min bedömning av den utveckling som sedan har skett, eftersom jag själv var en av de första professorerna som utnämndes, så tror jag att det allmänna omdömet om Linköpings universitet är att det är ett osedvanligt, åtminstone efter svenska förhållanden, idérikt och dynamiskt universitet, kanske delvis som ett resultat av de svårigheter som man upplevde i begynnelskedet. Önskan och behovet av att ”vara annorlunda” visade sig vara ett framgångsrecept.

Redan från början fanns det mycket nytänkande i det nya universitetet som till exempel idén att föra samman olika ämnesområden inom storinstitutioner. Det är glädjande att se hur detta nytänkande har blivit något av en kultur vid Linköpings universitet som ger sig tillkänna i form av nya initiativ, präglade av friskhet och djärvhet att gå emot konventioner och traditionellt tänkande och många gånger med förutsägbara reaktioner från det mer konventionella akademiska samhället. Temaforskning, hälsouniversitet, informationsteknik, nytt campus i Norrköping, entreprenörskap med resultat som teknikbyn Mjärdevi kan tjäna som exemplifieringsmaterial.

På samma sätt som många av de positiva sidorna från pionjärtiden har levt kvar i universitetskulturen, så finns det också vissa mindre positiva sidor som fortfarande dröjer sig kvar. En sådan är den tydliga uppdelningen i de tre enheter, fakulteterna, som var grundpelarna i den ursprungliga högskolan. Som bedömaregruppen konstaterar, vore det önskvärt om kulturen av helhet för universitetet fick en mer framträdande profil och också resulterade i konkreta möjligheter för t.ex. studenterna att utnyttja detta. Som exempel kan nämnas inflytandet av humaniora i hela universitetskulturen.

En annan effekt av den initiativkraftiga pionjärandan är att en systematisk uppföljning och utvärdering av alla initiativ inte alltid har prioriterats. Detta gäller också kvalitetsarbetet. Även om ett sådant bedrivs på ett berömvärdt och framgångsrikt sätt vid vissa institutioner, så har det ännu inte fått det genomslag som är nödvändigt för att det skall bli en naturlig del av universitetskulturen. Bedömaregruppen, liksom även universitetet i sin självvärdering, noterar att det gemensamma programmet för kvalitetsarbetet på ledningsnivå ibland har uppfattats som alltför teoretiskt och abstrakt för att det skall kunna verklighetsanknytas på den operativa nivån. Det är tydligen heller inte tillräckligt känt på institutionsnivå för att ha haft effekt och gett praktiska konsekvenser.

Den framgångsrika modellen med storinstitutioner har lett till en ovanlig ledningsstruktur vid Linköpings universitet där förhållandet mellan rektor, fakultetsdekaner och storinstitutionsprefekter beskrivs som en lig-gande triangel. Den har säkerligen många positiva effekter men kan också leda till oklarheter i ledningsfrågor.

Bedömaregruppen konstaterar också att det saknas en strategisk plan för universitetet som ett kvalitetsutvecklingsprogram kan anknyta till. Det är emellertid uppenbart att ledningen för universitetet är medveten om dessa brister. Det reflekteras bl.a. i de frågor som rektor ställer i samband med självvärderingen, t.ex. om en gemensam vision för Linköpings universitet. Även om en del av dessa diskussioner kommer att förseas genom det något prematura rektorsbytet, så kommer de förhoppningsvis att få stor uppmärksamhet i den fortsatta utvecklingen av universitetet.

Redan från början intog grundutbildningen en central ställning inom universitetet. Lyckligtvis har en del av de tidigare mindre lyckade experimen-ten, för att uttrycka det eufemistiskt, med en reformering av grund-utbildningen som t.ex. byggde på TV-undervisning, fortsatt med betydligt mer framgångsrika förändringar. Det var sålunda inte en överraskning att uppdraget att föreslå en reformering av ingenjörsutbildningen förlades till Linköping. Bland annat har Linköping varit framgångsrikt på att attrahera flickor till naturvetenskaplig och teknisk utbildning, exempelvis informations-teknisk utbildning. Hälsouniversitetets satsning på problembaserad utbildning, PBL, har också med rätta uppmärksamats och fått spridning såväl inom andra utbildningar vid Linköpings universitet som annorstädes.

Samtidigt efterlyser bedömaregruppen mer utvecklingsarbete för användning av informationsteknik i utbildningssammanhang och pedagogisk

utveckling. Likaså saknar gruppen en samlad IT-policy för universitetet. Är det möjligen så att detta är ett utslag av att ”bagarns barn äter inte bröd” med tanke på ITs framträdande roll i andra sammanhang inom universitetet.

Något av samma paradox tycks prägla jämställdhetsarbetet med en extremt manlig ledningsgrupp. Även de flesta prefekterna är manliga. Det är uppenbart att universitetet skulle tjäna mycket på en mer konsekvent och genomförd jämställdhetspolicy som också skulle kunna reflektera många av de positiva erfarenheter av jämställdhetsarbete som universitetet självt har skaffat sig i sin verksamhet.

En konsekvens av den informella och positiva atmosfär som präglar universitetet är att man lätt kan ta för givet att en naturlig del av kvalitetsarbetet är allas delaktighet. Detta är emellertid inte givet. Bedömargruppen konstaterar att studenternas intresse för delaktighet i huvudsak rör ett aktivt utnyttjande av kursvärderingar. Det är förvisso en viktig faktor, men delaktigheten bör inte enbart fokuseras på den utan ges ett vidare mandat. Framför allt kan det vara viktigt att betona allas ansvar för den kvalitetskultur som präglar och som man vill skall prägla och utmärka universitetet.

Bedömargruppen noterar att det uppenbart finns åtminstone tendenser till olika status för olika studentkategorier. Det är givetvis olyckligt men framförallt kan det vara en barriär för att ge studenterna tillgång till den rikedom som ett stort universitet innebär. Det är därför önskvärt att t.ex. de fristående kurserna ses som en resurs för så många studenter som möjligt.

Linköpings universitet bedriver ett aktivt och framgångsrikt internationaliseringsarbete, som fått erkännande på nationell nivå genom det Östergrenska priset för sin kvalitet och originalitet. Det är givetvis önskvärt som gruppen påpekar att volymen på studentutbytet ökar så att tillgängliga platser utnyttjas.

Sammanfattningsvis är det med stor tillfredsställelse som jag kan konstatera att det universitet som föddes i en svår och i många avseenden destruktiv period för högre utbildning och forskning har vuxit upp till en dynamisk organisation som har många av de förtecken som man gärna vill associera med ett universitet i tiden och ett universitet för framtiden. De rekommendationer och sammanfattningar som bedömargruppen ger, och som i mångt och mycket sammanfaller med universitetets syn på den egna organisationen, kan vara till stor hjälp vid den fortsatta utvecklingen av Linköpings universitet som ett centrum för skapande av framtiden.

När jag med detta gör den sista bedömningen av kvalitetsarbetet vid svenska universitet och högskolor, är det med stor tillfredsställelse och tacksamhet jag kan konstatera att mycket av min syn på ett gott kvalitetsarbete har sitt ursprung i idéer och tankar som föddes då Linköpings universitet gick från vision till verklighet och som verkligheten blev ett "per aspera ad astra". En trettioårscykel har slutits.

Stockholm i december 1998

Stig Hagström
universitetskansler

Bedömargruppens arbete

Bedömargruppens sammansättning

I bedömargruppen har ingått:

- Bengt Stenlund, gruppens ordförande. Professor i teknisk polymerkemi vid Åbo Akademi sedan 1979, Åbo Akademis rektor 1988–97.
- Kerstin Keen, universitetslektor i historia vid Högskolan i Jönköping, tidigare chef för Högskolan för lärarutbildning och kommunikation vid Högskolan i Jönköping.
- Anders Norin, ansvarig för teknikutveckling av mobiltelefonisystem vid Ericsson Radio Systems i Gävle, vice ordförande i styrelsen för Högskolan i Gävle.
- Birgitta Strandvik, professor i barn- och ungdomsmedicin vid Göteborgs universitet, prorektor 1995–97, ledamot i universitetsstyrelsen 1990–93.
- Katja Wibell, student vid Lunds universitet, f.d. vice ordförande i Lunds universitets Studentkår, vice ordförande i Akademiska föreningen.
- Christian Lange, gruppens sekreterare, f.d. utbildningsledare och kanslichef vid Stockholms universitets samhällsvetenskapliga fakultet.
- Högskoleverkets kontaktperson under arbetet har varit programansvarige Staffan Wahlén, avdelningen för utvärdering och kvalitetsarbete.

Bedömningsarbetets uppläggning och genomförande

Arbetet inleddes med ett informellt möte den 8 december 1997 mellan rektor för Linköpings universitet, vicerektor för kvalitetsfrågor, de tre dekanerna, bedömargruppens ordförande samt Högskoleverkets kontaktperson.

Upptaktsmöte ägde rum den 12 februari 1998, då bedömargruppens ordförande Bengt Stenlund, sekreteraren Christian Lange och Högskoleverkets kontaktperson Staffan Wahlén träffade kvalitetsrådets ordförande, Åke Wasteson, rådets sekreterare Inger Sandström, planeringschefen Lars Rydberg samt den administrative direktören Curt Karlsson. Vid detta till-

fälle diskuterades förutsättningar för och förväntningar på bedömningen. Bl.a. framhölls från lärosätets sida att frågor om forskarutbildningen och dess integrering inom olika områden var något man ville ha särskilt belyst. Detsamma gällde tvärvetenskapliga ansatser samt uppbyggnaden av campus Norrköping. Från bedömargruppens sida noterades speciellt frågor om personalrekrytering, pedagogisk utveckling och IT. Vidare diskuterades uppläggningsen av besöksprogrammet.

Den 16 september deltog bedömargruppen i Högskoleverkets introduktionsseminarium för bedömare av kvalitetsarbete vid universitet och högskolor och hade då ett första gemensamt arbetsmöte.

Den 5 oktober erhöll gruppen Linköpings självvärdering med dess bilagor från institutionerna. Bedömargruppen hade redan tidigare fått bl.a. anslagsframställning 1997–1999, årsredovisning 1997 samt annat relevant material (se bilaga 2).

Gruppen samlades i Linköping 20–21 oktober för att diskutera självvärderingen och övrigt utsänt material. Vid detta möte, som också gav tillfälle att lära känna miljön på Linköpings universitets huvudcampus, diskuterades uppläggning av platsbesök och strategi för detta. Bl.a. beslöt gruppen att dela upp sig för att föra samtal med så många institutioner och personkonstellationer som möjligt.

Platsbesöket genomfördes 9–12 november 1998. Programmet möjliggjorde för gruppen att i olika konstellationer resonera med representanter för universitets- och fakultetsledningarna, företrädare för 14 av de 20 institutionerna samt bibliotek och administrativa enheter. Vidare träffade bedömargruppen företrädare för studenterna (både studentkårerna och andra grupper), företrädare för lokal industri, externa styrelseledamöter, kommun- och landstingsrepresentanter m.fl. Det välfyllda programmet avslutades med en preliminär redovisning av bedömningen till universitetsledningen samt kvalitetsansvariga.

Programmet för platsbesöket återfinns som Bilaga 1. Det skriftliga material som utgjort underlag för besöket finns förtecknat i Bilaga 2.

Med utgångspunkt i de summeringar som skett under olika skeden av platsbesöket utarbetade sekreteraren ett rapportutkast som diskuterades vid ett möte på Arlanda den 8 december. Ytterligare versioner behandlades därefter av gruppen genom muntliga och skriftliga kontakter och sedan Linköpings universitet beretts tillfälle att ge synpunkter på sakinnehållet överlämnades den slutliga rapporten vid ett återföringsmöte vid Linköpings universitet den 21 januari 1999.

Utgångspunkter för bedömningen

Vid vårt planeringsmöte i Linköping inför platsbesöket enades vi om följande utgångspunkter för vårt arbete:

- Vi skulle undersöka vilken struktur som finns för kvalitetsarbetet vid Linköpings universitet och hur arbetet är upplagt.
- Vi skulle utvärdera effektiviteten i ledarskapet för kvalitetsarbetet samt analysera starka och svaga sidor i arbetet.
- Vi skulle utvärdera kvalitetsarbetet.
- Vi skulle överväga att föreslå alternativ och förbättringar.

Vi var vidare överens om att följa Högskoleverkets vägledning för bedömningsarbetet med dess referensram ”Det goda lärosätet” och de aspekter av kvalitetsarbetet som enligt vägledningen skulle uppmärksammas.

Linköpings universitet och dess organisation

Linköpings universitet har rötter i 1960-talet med 1963 års universitets- och högskoleutredning. 1965 beslöt riksdagen att det skulle etableras högskoleutbildning i Linköping. 1967 startade filosofisk utbildning som en filial till Stockholms universitet. 1969 bildades de tekniska och medicinska fakulteterna. 1970 fördes alla verksamheterna samman till Linköpings högskola som fem år senare blev Linköpings universitet. Vid högskolereformen 1977 fördes lärarutbildningarna till universitetet. Under 1980-talet tillkom Tema – den tvärvetenskapliga forskningsorganisationen vid Filosofisk fakultet – och Hälsouniversitetet – en gemensam organisation för statlig och landstingskommunal vårdutbildning. 1996 inledde universitetet uppbyggnaden av Campus Norrköping.

Linköpings universitet har ca 20 000 studenter inom grundutbildningen. Ca 70 procent av helårsstudenterna läser på utbildningsprogram och 30 procent på fristående kurser.

Ca två tredjedelar av studenterna är yngre än 25 år och de rekryteras i stor utsträckning nationellt. Antalet forskarstuderande är ungefär 1 200, dvs. ungefär 6 procent av antalet studerande på grundutbildningsnivå, och antalet anställda vid universitetet är omkring 3 000. Universitetets ekonomiska omslutning uppgick 1997 till ca 1 700 Mkr.

Utbildning och forskning vid universitetet bedrivs inom tre fakultetsområden: Tekniska högskolan, Filosofiska fakulteten och Hälsouniversitetet. Inom universitetet finns idag 20 institutioner som i stort sett alla har karaktären av storinstitutioner där flera närliggande ämnen samverkar.

Kvalitetsarbetet vid Linköpings universitet

Linköpings universitet var tidigt ute när det gällde att utforma planer för ett samlat kvalitetsarbete. Det program universitetet redovisade till regeringen 1993 utgick i sin tur från ett handlingsprogram som universitetsstyrelsen hade fastställt 1990. I samband med att universitetsstyrelsen i mars 1996 beslöt om inriktning, innehåll och organisation av det gemensamma kvalitetsarbetet fick det dåvarande kvalitetsrådet i uppgift att göra en översyn av det tidigare programmet. Detta resulterade i det program som nu gäller för perioden 1997–1999 och som fastställdes av universitetsstyrelsen i februari 1997.

När arbetet inleddes under hösten 1997 med den självvärdering som skulle ligga till grund för bedömningen av kvalitetsarbetet ombildades samtidigt kvalitetsrådet i syfte att ge det en mer exekutiv roll i kvalitetsarbetet. Ordförande är vicerektor för kvalitetsfrågor och internationalisering. I rådet ingår vidare en ledamot från varje fakultetsledning (dekanus eller prodekanus), en extern ledamot av universitetsstyrelsen, f.n. dess vice ordförande, två studentrepresentanter och en sekreterare.

Universitetets kvalitetsutvecklingsprogram för 1997–1999 är ett ambitiöst dokument. Inledningsvis förs en diskussion om begreppen kvalitet och kvalitetsutveckling och kvalitetsarbetets syfte och inriktning beskrivs. Därefter följer ett åtgärdsprogram för perioden 1997–1999 som betonar vikten av målsättnings- och strategiarbete och identifierar fem strategiska områden för gemensamma insatser. Dessa är:

- Det undervisningsnära kvalitetsarbetet.
- Uppföljnings- och utvärderingsarbete.
- Utveckling av ledningsorganisationen och ledningskompetensen.
- Utveckling av universitetet som kreativ och utvecklingsbefrämjande studie- och arbetsmiljö.
- Allmän erfarenhetspridning och inspiration.

Avslutningsvis anges några prioriterade insatser, nämligen:

- Pedagogiskt utvecklingsarbete.
- Egna uppföljningar och granskningar – självvärderingar.
- Stöd till ledningsfunktioner.
- Fullföljande av projektet ”Studenten i centrum”.
- Riktade insatser som forskarutbildningen och doktorandernas villkor.

Självvärderingens uppläggning och rektors anvisningar för självvärderingen

Linköpings universitets självvärdering har utformats i tre av varandra oberoende delar: universitetsperspektivet, fakultetsperspektivet och institutionsperspektivet.

Rektors anvisningar till fakulteter, institutioner och andra arbetsenheter inför universitetets självvärdering innehåller högt ställda krav på redovisningen. Självvärderingen skall behandla alla de aspekter på kvalitetsarbetet som lyfts fram i Högskoleverket och den skall belysas utifrån en SWOT-analys, dvs. styrkor och svagheter, möjligheter och hot skall beskrivas. Av självvärderingarna skall framgå vilken koppling som finns mellan universitetets gemensamma kvalitetsutvecklingsprogram och det kvalitetsarbete som bedrivs på olika nivåer inom universitetet. Slutligen vill rektor ha svar på en rad specifika frågor varav en gäller frågan om en gemensam vision för Linköpings universitet.

Självvärderingens genomförande

Universitetet konstaterar i sin självvärdering att det, när kvalitetsrådets ordförande och sekreterare i början av självvärderingsprocessen besökte samtliga institutioner, framgick att kvalitetsutvecklingsprogrammet var föga känt på institutionsnivå. Det hade mottagits men i ringa utsträckning lästs. Programmet uppfattades som ett dokument präglad av ett teoretiskt tänkande på central nivå som inte förankrats på arbetsplatserna och som således inte lett till konkreta åtgärder.

Institutionerna redovisade sådant kvalitetsarbete som traditionellt ingår i verksamheten men ett systematiskt, dokumenterat kvalitetsarbete saknades vid de flesta institutioner. Det allmänna intrycket var dock att man insåg

behovet av dokumentation och nyttan av arbetet med självvärderingen. Samtidigt gav några institutioner uttryck för en viss trötthet när det gällde evaluering eftersom de deltagit i ett antal återkommande programutvärderingar.

Några reflexioner angående självvärderingen

Universitetets uppläggning av arbetet med självvärderingen utifrån universitets-, fakultets- och institutionsperspektiv har underlättat för bedömargruppen att skaffa sig en överblick av det faktiskt bedrivna kvalitetsarbetet inom hela organisationen. Fakulteternas och institutionernas självvärderingar ger en god bild av det praktiska kvalitetsarbete som bedrivs i verksamheten.

Samtidigt har en viktig aspekt – nämligen det undervisningsnära kvalitetsarbetet – genom det valda sättet att strukturera materialet inte kommit tillräckligt klart fram i den skriftliga dokumentationen. Bedömargruppen insåg först under själva platsbesöket att mer tid borde ha avsatts för samtal med företrädare för de organ och funktioner som har det löpande ansvaret för ledning och genomförande av utbildningen – utbildningsnämnder, programråd, programstudierektorer och terminsansvariga lärare.

Vi kan konstatera att det endast i ett fåtal fall förekommer en analys i självvärderingarna i termer av starka och svaga sidor, möjligheter och hot. Universitetsledningen och fakultetsledningarna har medvetet inte gjort några sammanfattande bedömningar av de gjorda självvärderingarna, vilket också påpekas i inledningen till självvärderingsdokumentet. Som tidigare framgått var universitetets kvalitetsutvecklingsprogram föga känt i organisationen. Det förs därför inte heller i självvärderingarna någon diskussion av programmet i relation till det egna kvalitetsarbetet.

Vi återkommer till dessa frågor när vi längre fram diskuterar strategi för kvalitetsarbetet.

Bilden av Linköpings universitet

En av de frågor vi efter läsningen av självvärderingarna hade med oss inför platsbesöket var: Vad är Linköpings universitet – vilken är bilden av universitetet?

I universitetets självvärdering konstateras att den självbild som universitetet visar upp och som tycks vara allmänt spridd inom organisationen är den av ett ungt, kraftigt expanderande universitet med förmåga och beredskap till okonventionella och framgångsrika lösningar både inom utbildning och forskning.

Den bild vi fått är mer splittrad och motsägelsefull. I flera avseenden framstår universitetet för oss som tre självständiga delar plus ett campus i tillväxt – Campus Norrköping, Linköpings tekniska högskola (LiTH) vill gärna synas som just detta – en teknisk högskola i konkurrens med övriga tekniska högskolor i landet. Hälsouniversitetet (HU) markerar genom själva namnet samma behov av att synas som en egen del. Filosofiska fakulteten, som på grund av de ingående ämnesområdenas sämre ekonomiska förutsättningar har ett mer utsatt läge än de båda andra fakulteterna, präglas både utåt och inåt av den dominerande Temainstitutionen – det är bl.a. där större delen av fakultetens forskningsresurser finns.

En bidragande orsak till den splittrade bilden är att Tekniska högskolan och Filosofiska fakulteten är placerade på universitetets campus, medan Hälsouniversitetet ligger utanför campus.

Samtidigt är det uppenbart att de olika fakulteterna drar nytta och har fördelar av varandra. Det finns institutioner gemensamma för två fakulteter, det finns samverkan om gemensamma utbildningsprogram – det finns alltså skäl för benämningen ett universitet på tvären.

Enligt bedömargruppens uppfattning präglas universitetet i stort av den starka övervikten av män i universitets-, fakultets- och institutionsledningar. Vi föreställer oss att en jämnare könsfördelning på dessa nivåer skulle kunna ha betydelse för vilka prioriteringar och arbetssätt som får genomslag i organisationen. Signifikativt är att kvinnor saknas i universitetsledningen. Vi har noterat att det både på fakultets- och institutionsnivå ofta är kvinnor som ansvarar för att utveckla och driva kvalitetsarbetet. Det är skäl att obser-

vera att institutioner med kvinnliga ledare karakteriseras av ett genomtänkt och heltäckande kvalitetsarbete.

Universitetet presenterar sig som ett lärosäte med programutbildningar som kännetecken. Vi har förstått att Filosofiska fakulteten på grund av sina begränsade ekonomiska resurser inte kan erbjuda den bredd av fristående kurserna som många studenter skulle önska. Vår uppfattning är att fristående kurser ger en möjlighet till bildning – en av de klassiska uppgifterna för ett universitet. De är även en omistlig del av ett lärosäte med anspråk på att vara ett universitet med en tvärvetenskaplig profil.

Linköpings universitet vill framstå som ett IT-universitet och kan med all rätt peka på starka insatser på området både vad gäller utbildning och forskning. Avsaknaden av en samlad fungerande IT-policy och den mycket varierande datortillgängligheten för studenterna gör att bilden av universitetet även i detta avseende blir motsägelsefull.

Till de positiva inslagen i bilden av universitetet hör de påtagligt goda kontakterna med det omgivande samhället och de många konkreta samarbetsprojekten, t.ex. rörande kvalitetsarbete i småskalig industri.

Vi blev även imponerade av den seriösa och konsekventa personalrekryteringspolicy som introducerats vid universitetet. Vid val av professorer strävar man bl. a. efter kontinuitet i etablerade program och det finns riktlinjer för rekryteringspolitik, tillsättning av professorer och lektorat liksom även en värdefull beskrivning av yrkesrollen som lärare vid LiU.

Förmågan till förnyelse och utveckling av grundutbildningen, där man på flera områden – bland annat i användning av problembaserat lärande (PBL) – har varit en föregångare, är ett annat positivt drag. Vi har samtidigt sett brister i förmåga att följa upp egna initiativ, t.ex. kvalitetsutvecklingsprogrammet, och organisation och uppföljning av kursvärderingar, där man lägger alltför stort ansvar på studenterna.

Det fanns en allmän uppslutning kring universitetets satsning på utbyggnaden i Norrköping. Samtidigt fanns en oro kring den osäkra finansieringen och dess återverkan på verksamheten i Linköping.

Campus Norrköping

Vi mötte vid vårt besök i Norrköping en mycket tilltalande campusmiljö med väl tillvaratagna byggnader och en målmedveten satsning på närhet även vad avser avstånd (max. sju min. gångväg) mellan studentboende och studiemiljö. Campus byggs ut snabbt och det finns en starkt positiv anda med vissa nya grepp i undervisningen och egna nischer i utbildningen. Det

finns ett gott stöd från den omgivande miljön och samverkan med det näraliggande samhället är uppenbarligen god.

De goda förutsättningarna för kontakt och samverkan mellan närliggande utbildningsområden har ännu inte utnyttjas i full utsträckning. Vi kunde även notera att man inte använde sig av distansutbildning som metod för samverkan i undervisningen mellan Linköping och Norrköping.

Representanter för två studentkårer framförde önskemål om ett gemensamt forum, campusrådet för studenter. Enligt bedömargruppens åsikt borde studenterna i sitt eget kvalitetsarbete noga analysera förutsättningarna och fördelarna med detta och med en gemensam samlingsplats. Det kunde även hos studenterna spåras en viss ängslan för en konkurrenssituation mellan Linköping och Norrköping.

Bedömning av kvalitetsarbetet

Strategi och målformulering

Vikten av tydliga mål och strategier för kvalitetsarbetet understryks både i universitetets självvärdering och i kvalitetsutvecklingsprogrammet. Samtidigt konstateras att det finns ett stort behov av en ny övergripande strategisk plan för hela universitetet. De strategiska dokument som finns är handlingsprogrammet från 1990, den fördjupade anslagsframställningen för perioden 1997–1999 och rapporten Tvärtänkt från 1997. Universitetsstyrelsen har tillsatt en strategigrupp och i oktober 1998 efter utförd självvärdering antagit måldokumentet Ett universitet på tvären – en verksamhetsidé för Linköpings universitet.

Kvalitetsutvecklingsprogrammet stöds sålunda inte av en generell strategisk plan vilken de facto borde utgöra referensramen för kvalitetsarbetet. Rektors anmodan till institutionerna att, i samband med självvärderingen, ange sin bild av en gemensam vision för universitetet speglar ytterligare bristen på en genomgripande strategisk plan. Rektors initiativ ger dock uttryck för en lovvärd strävan att höra institutionerna innan den strategiska planen fastställs.

I och med att det har saknats en samlad dokumentation av övergripande strategier för universitetets verksamhet och för kvalitetsarbetet har det också saknats en ram som alla aktiviteter kan sättas in i. Kvalitetsutvecklingsprogrammet betonar vikten av att kontinuerligt formulera och vidareutveckla visioner och målsättningar för den framtida utvecklingen och att skapa en gemensam vision som gör att alla kan känna sig delaktiga i de strategiska insatser som behöver göras.

I universitetets kvalitetsutvecklingsprogram anges några områden för prioriterade gemensamma insatser men det saknas mer konkreta angivelser av mål som skall uppnås inom en viss tidsram. Sådana mål och en redovisning av måluppfyllelsen finns däremot i tekniska fakultetens måldokument LiTHs mål och LiTH 2000.

Universitetet har tillsammans med landstinget formulerat vissa strategiska mål avseende kvalificerad sjukvård, forskning och utbildning, som kontinuerligt skall följas upp. I en första rapport konstateras att beslutet är

relativt fåsamt och att några konkreta effekter enligt uppställda mål ännu inte har kunnat åstadkommas.

Hälsouniversitetets grundutbildningsråd har innevarande höst fastställt en plan för pedagogisk utveckling och strategi för kvalitetsarbetet med kvalitetsmål och plan för uppföljning och utvärdering.

Filosofiska fakulteten redovisar ett flertal dokument som behandlar strategiska frågor inom fakulteten med koppling till kvaliteten i utbildning och forskning. De präglas av det omstrukturerings- och prioriteringsarbete som fakulteten är inne i när det gäller utbildningsutbud och ämnesanknuten forskning och forskarutbildning.

Sammanfattningsvis kan vi konstatera att det behövs ett starkare överordnat strategiskt program som binder samman universitetet. Kvalitetsutvecklingsprogrammet saknar genomslagskraft och är inte förankrat i institutionsmiljön. Kvalitetsrådet behöver mer stöd i organisationen för att kvalitetsarbetet skall få ordentligt genomslag och alla bli delaktiga i arbetet. Bedömargruppen fick en god uppfattning om ämnet kvalitetsteknik. Eventuellt skulle tankar därifrån kunna utnyttjas av universitetet för att åstadkomma detta.

Vi anser slutligen att den tid – 20 procent – som beräknats för det samordnande ansvaret för kvalitetsutveckling och uppföljningssystem på vice-rektorstjänsten är för litet för ett stort universitet med ett differentierat utbildningsutbud.

Ledarskap, ledningsorganisation och ledarutveckling

I universitetets övergripande självvärdering framhålls att grunddraget i universitetets organisation är enkelhet och få organ, vilket möjliggör personliga kontakter och relationer mellan akademiska och administrativa ledare på alla plan. Samtidigt konstateras att det finns en icke obetydlig mängd beslutande och/eller beredande organ. Den fråga bedömargruppen därför ställde sig inför platsbesöket var hur ledningsstrukturen ser ut på universitetsnivå och hur ledningen fungerar.

Universitetet leds av rektor. Universitetsledningen omfattar även två prorektorer, fyra vicerektorer och administrativ direktören. Denna konstellation har inga regelbundna möten. Det har däremot universitetets ledningsgrupp som utgörs av rektor och prorektorer, de tre fakultetsdekanerna, vice-rektorn för internationaliserings- och kvalitetsutvecklingsfrågor, överbibliotekarien, administrativ direktören och chefen för rektors kansli.

Det framhålls i självvärderingen att universitetets institutioner inte i någon generell administrativ mening är underställda fakulteterna utan organisationen beskrivs i stället som en ”liggande triangel”. Detta uttryck – som vi träffade på både i det skriftliga materialet och vid våra samtal – går tillbaka på ett beslut i universitetsstyrelsen 1994 om vissa allmänna principer för ansvarsfördelning mellan institution – fakultetsnämnd och universitetsledning, som alltså utgör de tre hörnen i triangeln. Modellen beskrivs utförligt i en extern utredning om universitetets administrativa kostnader – LÖVA – som vi fick kännedom om i slutet av platsbesöket. Detta dokument är en analys av central betydelse och vi hade gärna utnyttjat det vid våra samtal under besöket.

Enligt modellen förutsätts en rad för institutionerna betydelsefulla frågor som gäller personal- och tjänstgöringsförhållanden, lokaler, utrustning och arbetsorganisation avhandlas direkt mellan universitetsledning och institution. Fakultetsnämnderna har en ”beställar”-funktion när det gäller utbildning och forskning, utgör det vetenskapliga ledningsorganet och svarar för kvalitetsfrågorna i verksamheten.

Vid vårt beredningsmöte frågade vi oss om organisationsmodellen leder till oklarhet om beslutsvägar och befogenheter. Att så verkar vara fallet bekräftades vid samtalen under besöket. Samma synpunkter och kritik redovisas i LÖVA-utredningen. I synnerhet förefaller fakultetsledningarna uppleva sin position i förhållande till rektor som oklar.

Vi skall inte utreda eller bedöma lednings- och organisationsfrågor i sig utan endast bedöma vilka förutsättningar de skapar för hur kvalitetsutvecklingsarbetet kan bedrivas. Vi menar dock att den osäkerhet och oklarhet som finns om ansvarsfördelningen i organisationen återverkar negativt på arbetet med kvalitetsfrågor. Vi har också intrycket att den liggande triangeln lämnar utrymme för ett maktspel där nytillträdande dekaner och prefekter samt svaga institutioner har svårt att hävda sina intressen.

Ledarskapet varierar mellan institutionerna vilket medför att uppföljningen av kvalitetsarbetet sker med varierande framgång. Enighet har inte kunnat nås om ledarskapets innehåll och innebörd. Enligt bedömargruppens uppfattning har därför universitetets samlade ledarskapsutveckling inte fått genomslag. Vidare finns en oklarhet om innebörden i begreppen akademiskt och administrativt ledarskap (management).

Intressentsamverkan

Universitetets samverkan med olika intressenter och kontakter med det omgivande samhället är omfattande och mångfacetterad. Universitetet framhåller i sin självvärdering den stora andelen externa forskningsmedel i relation till fakultetsanslagen och att 70 procent av grundutbildningen utgörs av program med inriktning mot bestämda yrkesområden. Tillkomsten av Campus Norrköping har skett i intim samverkan med olika externa intressenter, etableringen av Mjärdevi Science Park och Berzelius Science Park är andra exempel.

Universitetet har nyligen bildat en enhet för uppdragsverksamhet direkt under universitetsledningen i syfte att förstärka uppdrags- och kontaktverksamheten. Vårt intryck är att detta har varit en lyckad satsning. Universitetet påpekar emellertid att viss kritik finns och Tekniska högskolan anser att initiativet har skapat oklarhet om fakultetsledningens roll när det gäller näringslivskontakter. Detta är naturligtvis en fråga som måste klaras ut i den fortsatta verksamheten.

Informationen till inkommande studenter är god och tillgängligheten hög genom att materialet finns på universitetets web-sidor. Det bedrivs också ett medvetet rekryteringsarbete till olika program. Vid flera av våra institutionsbesök redovisades insatser i skolan – bland annat den s.k. teknikåttan – i syfte att informera om och stimulera till teknisk-naturvetenskapliga studier. Vidare upparbetas kontakter med före detta studenter genom att s.k. alumnisammanslutningar byggs upp inom hela universitetet

Fakulteternas självvärderingar ger många och goda exempel på intressentsamverkan och kontakter med det omgivande samhället. Det är naturligt att dessa tar sig olika uttryck beroende på inriktningen av fakulteternas verksamhet. Så är samverkan med landsting och kommun och med läkemedelsindustrin naturlig för Hälsouniversitetet medan det vid Filosofiska fakulteten bl.a. är på skolans område som kontakterna finns. Det kan i detta sammanhang påpekas att det finns svårigheter att skapa kontakter och samverkan för studenter som inte följer direkt yrkesinriktade utbildningar.

Tekniska högskolan redovisar väl upparbetade kontakter med såväl näringsliv som tidigare studenter när det gäller medverkan vid utvärderingar av utbildningar. Tidigare studenters medverkan i utbildningsnämnderna är ett sätt man använder sig av för att bevara kontakterna.

Studentrekrytering och studievägledning

Vi kan konstatera att rekryteringen till universitetets utbildningar är god och att informationen till inkommande studenter fungerar väl. Vi kunde också vid platsbesöket notera att man i yttre bemärkelse ställer studenten i centrum genom att en rad servicefunktioner har samlats centralt på campus. Den tidigare nämnda LÖVA-utredningen tar upp en rad frågor som gäller vikten av en uppsökande studievägledning och studievägledarnas arbetsförhållanden.

Vi kan av naturliga skäl inte bedöma om utredningens beskrivning ger en riktig bild av situationen. Vi vill emellertid starkt understryka vikten av att det sker en uppsökande verksamhet och att det verkar rationellt med den samverkan med Studenthälsan som föreslås.

Grundutbildning, pedagogiskt utvecklingsarbete och kompetensutveckling för lärare

Fakulteternas självvärderingar redovisar det omfattande innehållsmässiga och pedagogiska utvecklingsarbete som pågår vid universitetet. På flera områden har Linköpings universitet en nationellt framträdande roll. Tekniska högskolan har regeringens uppdrag att leda projektet Nying som syftar till förnyelse av ingenjör- och civilingenjörsutbildningarna. Högskolan har – bl.a. som ett led i satsningen på Campus Norrköping – utvecklat och startat flera nya program. Inom Filosofiska fakulteten har också nysatsningar skett vid expansionen i Norrköping – bland annat inom lärarutbildningen och genom tvärvetenskapliga magisterprogram.

Vid Hälsouniversitetet görs strategiska satsningar inom områden relaterade till PBL såsom ytterligare integration mellan teori och praktik, utveckling av handledarrollen i basgrupperna och utarbetande av bedömningsunderlag för den praktiska utbildningen. På övriga fakultetsområden har PBL-metoden införts inom psykologutbildningen, på IT-programmet – som är en lyckad satsning för att öka rekryteringen av kvinnliga studenter till teknikområdet – samt på barn- och ungdomsprogrammet i Norrköping.

Användningen av PBL-metoden inom Hälsouniversitetets alla utbildningar har ökat integrationen mellan utbildningarna, mellan ämnen och mellan teori och praktik och gjort att Hälsouniversitetet blivit tongivande. Spridningen till övriga delar av universitetet är dock än så länge begränsad, även om ju, som noterats ovan, flera goda exempel finns.

Bedömargruppen upplever att forskningsanknytningen i lärarutbildningarna vid Filosofiska fakulteten har varit svag. Ett sätt att utveckla den

skulle vara att bättre utnyttja de projekt som bedrivs vid Temainstitutionen. Motsvarande brist noterades i fråga om vissa grupper av fristående kurser. Universitetsstyrelsen avsätter emellertid medel för ett program för förstärkning av forskning och forskarutbildning utanför Tema i syfte att öka integrationen mellan forskning och utbildning. Inrättandet av professorer i språkinriktade ämnen är en positiv insats, men gruppen konstaterade att tillsättningarna på grund av problemen med att hantera det mycket stora antalet sökande har dragit ut på tiden.

Studenterna på gymnasieläroverutbildningen upplever att deras ämnes-teoretiska utbildning har bristfällig anknytning till det praktiska arbetet i skolan. Den till campus planerade överflyttningen av Institutionen för tillämpad lärarkunskap borde kunna leda till en förbättring.

Trots att Linköpings universitet gärna betecknar sig som ett IT-universitet fick gruppen inte se några framträdande exempel på datorstödd undervisning eller IT-pedagogik. LiTH redovisar dock i självvärderingen projekt som rör datorstödd undervisning.

Vi har fått olika budskap vad gäller lärares intresse och möjlighet för kompetensutveckling. I universitetets gemensamma självvärdering sägs att det är svårt att få lärare att delta i utbildningar och seminarier som Centrum för universitetspedagogik (CUP) anordnar. Under vårt besök informerades vi dock om att en pedagogdag som CUP arrangerade hade 150 deltagare, vilket tyder på ett inte obetydligt lärarintresse. Viktigt att betona är också att CUP har till uppgift att bedriva forskning och annan kunskapsutveckling inom sitt ansvarsområde, samt att särskilda medel avsatts för dessa ändamål.

Utvärdering och uppföljning

Situationen beträffande utvärdering och uppföljning ser olika ut vid de fakulteterna. Både Tekniska högskolan och Hälsouniversitetet har under de senaste åren deltagit i många olika, landsomfattande programutvärderingar. Tekniska högskolan redovisar i sin självvärdering några av de positiva omdömen som utbildningar vid Linköpings universitet fått vid dessa utvärderingar. Vid LiTH överväger man att i fortsättningen göra s.k. tematiska utvärderingar tvärs över utbildningsprogrammen, t.ex. vad gäller den laborativa verksamheten, examensarbeten etc.

Hälsouniversitetet förefaller i stort sätta likhetstecken mellan uppföljnings- och utvärderingsarbete och kvalitetsarbete. Under rubriken Kvalitetsarbetet inom grundutbildningen redovisas i självvärderingen en rad uppföljningar och utvärderingar som avser det problembaserade lärandet (PBL) som till-

lämpas i alla utbildningar inom fakulteten. Arbetet avser handledarfunktionen i basgrupperna, hur utgångspunkter/utfall motsvarar mål och intentioner med utbildningen, examinationsformer och bedömningsunderlag för de praktiska delarna av utbildningen. Dessutom utvärderas alla utbildningar löpande terminsvis.

Filosofiska fakulteten framhåller i sin självvärdering att upprepade omorganisationer av fakulteten försvårat det kontinuerliga genomförandet av ett vardagligt utvärderings- och uppföljningsarbete. Förra hösten inrättades emellertid ett permanent kvalitetsutskott som skall ha ett särskilt ansvar för att organisera uppföljning och utvärdering av utbildningsprogrammen och stödja och initiera pedagogisk utveckling.

Universitetets självvärdering kommenterar de kritiska synpunkterna från framför allt teknologernas studentkår LinTek beträffande utnyttjandet av kursvärderingar och hävdar att retrospektiva kursvärderingar tenderar att utgöra en alltför stor andel av kvalitetsarbetet.

Kursvärderingen är ett viktigt instrument för studenterna att kunna påverka sin utbildning. Vi kan bekräfta de klagomål som teknologerna har beträffande kursvärderingar.

Vi anser att universitetet bör ta ansvar för att kursvärderingar genomförs och följs upp i dialog med studenterna. Formerna för kursvärdering behöver ses över. Bland annat måste de anpassas till den utbildning studenternas följer.

När utvärderingar av kurser och program görs, upplever studenterna att det brister i återkoppling beträffande vidtagna åtgärder, och det är även bedömargruppens uppfattning.

Bedömargruppen anser att dialogen mellan studenter och lärare rörande kursutveckling kan tillgodoses genom ändamålsenlig uppläggning av utbildningen. Återkoppling beträffande vidtagna åtgärder bör dock förbättras inom många utbildningar. En förutsättning för detta är att studenterna tar eget ansvar i sitt dagliga arbete och genomför sin del av utvärderingsarbetet. Vikten av dialog och eget ansvar bekräftas av Hälsohögskolans studentkår, Consensus, vars positiva erfarenheter av utvärdering tillskrivs den rådande utbildningsmodellen. Vi vill dock understryka att vi även utanför Hälsouniversitetet noterade några institutioner med goda modeller där utvärderingsarbetet fungerade väl.

Forskarutbildning

Vår uppfattning inför platsbesöket var att Linköpings universitet bedriver en framgångsrik forsknings- och forskarutbildningsverksamhet, vilken torde

vara ett resultat av ett engagerat kvalitetsutvecklingsarbete. Denna uppfattning befästes vid besöket.

Som exempel på innovativ verksamhet inom forskarutbildningen kan nämnas Institutionen för datavetenskap (IDA), framstående såväl kvalitativt som kvantitativt med 200 forskarexamina sedan 1977. Institutionen är en föregångare beträffande forskarskolor, av vilka universitetet nu har ett stort antal, och omsorgen om de forskarstuderande med vilka man har årliga utvecklingssamtal.

Ett annat exempel på utveckling av forskarutbildningen är Tema-institutionen, där dock anknytningen mellan forskningen/forskarutbildningen och grundutbildningen varit dålig inom några discipliner som ingår i institutionen, liksom inom andra områden vid Filosofisk fakultet, bl.a. lärarutbildningarna. Som tidigare noterats, har dock ett utbyggnadsprogram, bl.a. med professorer i språk och kultur, etablerats för att förbättra anknytningen mellan forskning/forskarutbildning och grundutbildningen vid filosofisk fakultet.

Initiativet att skapa storinstitutioner inom Hälsouniversitetet är innovativt. Det har enligt vad som berättades för oss bidragit till en förnyelse av forskarutbildning och forskning, inte minst genom sammanförandet av kliniska och prekliniska områden.

Informationsförsörjning och IT-strategi

Biblioteket har i sin självvärdering givit en god beskrivning av sitt kvalitetsarbete som varit processinriktat och utgått från perspektivet ”vad som skapar värde för kunden”.

Bibliotekets pedagogiska roll har betonats och man har eftersträvat att ge alla studenter en utbildning i att utnyttja bibliotekets sökmöjligheter och övriga resurser. Det finns kontaktbibliotekarier i olika ämnen och decentralisering skapar närhet till studenter, forskare och lärare. Det finns tillräckligt med datorer för sökning i databaser, men fler kommer att behövas i takt med att mer information finns tillgänglig i elektronisk form.

Vid Linköpings universitet produceras ett mångsidigt informationsmaterial riktat till samhället och detta material skulle kunna utnyttjas bättre för att sprida en gemensam vision för universitetet.

Interninformation via TV-monitorer verkar vara väl fungerande. Det finns en medveten policy för universitetets web-sidor där man eftersträvar stor öppenhet. Universitetsstyrelsen har antagit en informationspolicy. Vårt intryck var att det fanns en viss osäkerhet i fråga om informationsfunktionens roll i förhållande till universitetets ledning.

Vi har tidigare noterat kontrasterna i bilden av ett IT-universitet med hög kvalitativ nivå vid vissa speciella institutioner i kombination med stor ojämlikhet vad avser datortillgänglighet för studenter och avsaknaden av en implementerad IT-policy. Gruppen upplevde att det saknas en rationell hantering av datoranskaffningen och av uppbyggandet av nätverk. Vi anser att detta försvårar upprätthållandet av hög kvalitet i datakommunikationerna och i utnyttjandet av gemensamma program samt att det därtill leder till stegrade anskaffnings- och underhållskostnader.

Internationalisering

Det praktiska internationaliseringsarbetet inom grundutbildningen i form av studentutbyte organiseras både centralt och fakultetsvis. Det finns några utbildningar där utlandsvistelse är ett obligatorisk inslag. Enligt universitetets årsredovisning 1997 var antalet utresande studenter 522. För 207 av dessa utgjorde utlandsstudierna en obligatorisk del av utbildningen. Av LÖVA-utredningen framgår att universitetet inom ramen för Sokrates-programmet har 360 bilaterala avtal om studentutbyte med 213 universitet i 18 länder med totalt 550 tillgängliga platser.

Utresande studenter förbereds genom s.k. ambassadörsprogram och man försöker också tillvarata och sprida de hemkommande studenternas erfarenheter. Både Tekniska högskolan och Hälsouniversitetet klargör i sina självvärderingar det omfattande arbete och de praktiska svårigheter som är förknippade med studentutbyte. Filosofiska fakulteten har ett särskilt program för att försöka lösa ett av problemen, nämligen att integrera utländska studenter i utbildningsprogrammets kurser. Detta genomförs framför allt på magisternivå.

I förhållande till det totala antalet studenter vid universitetet är siffran på utresande studenter låg. Dock framhåller LiTH att antalet utresande teknologer ökade från ca 30 studenter till 15 universitet 1991/92 till ca 150 till ett femtiotal universitet 1996/97. Antalet utländska studenter i grundutbildningen vid LiTH var 1991/92 under tio mot 120 läsåret 1996/97. Utvecklingen är alltså positiv.

Bland särskilt intressanta internationaliseringsinitiativ kan nämnas UNISCENE (University Network for Innovation in Student-Centred Education), sju universitet som bildar en grupp för internationellt samarbete med öppen kommunikation rörande samarbetsfrågor inklusive möjlighet till kritik från utbytesstudenter i de fall problem uppstår i samband med

utlandsstudier. Med stöd av SIDA medverkar Hälsouniversitetet till uppbyggandet av ett hälsouniversitet i Afrika som skall tillämpa PBL. Därtill finns möjlighet till ettårig vistelse i Japan för studenter i industriell ekonomi.

Jämställdhetsarbete

Universitetets jämställdhetsplan är allmänt hållen och det är svårt att se att den kan ligga till grund för konkreta åtgärder. Hälsouniversitetets självvärdering betonar kvantitativa mått hellre än att diskutera bearbetning av attityder. Även Tekniska högskolan nämner kvantitativa rekryteringsmål, men det finns i detta sammanhang skäl att särskilt framhålla de intensiva insatserna man gjort för att rekrytera kvinnliga studenter till civilingenjörs- och forskarutbildning, inte minst den lyckade satsningen på IT-orienterad utbildning för kvinnliga studerande. I sin sammanfattning konstaterar Tekniska högskolan att det inte endast handlar om ett informationsproblem utan i lika hög grad om att förändra själva utbildningen såväl till innehåll som pedagogik och erkänner att det har ”tagit lång tid att upptäcka detta.”

Filosofiska fakulteten konstaterar att jämställdhetsarbetet hittills inte haft hög prioritet men att man nu arbetar med att definiera relevanta pedagogiska projekt som gör att både manliga och kvinnliga studenter kan känna igen sig i litteraturen och att examinationen blir rättvis.

Vi har tidigare nämnt bristen på kvinnor i universitetsledningen. Även institutionsledningarna saknar i stor utsträckning kvinnor. Andelen kvinnliga professorer vid LiTH är låg.

Enligt vår uppfattning finns det anledning för universitetet som helhet att intensifiera sitt jämställdhetsarbete, inte minst vad gäller påverkan av attityder.

Allas delaktighet i kvalitetsarbetet

Rektor förutsätter i sina anvisningar för självvärderingen att lärares och forskares delaktighet och engagemang i kvalitetsarbetet är en självklarhet men vill särskilt att studenternas och den tekniska och administrativa personalens roll skall belysas.

Vi har vid vårt platsbesök genom samtal med studenter försökt få en bild av hur de upplever sina möjligheter till inflytande och deltagande i kvalitetsarbetet. Som tidigare framgått har mycket av diskussionerna då kommit att handla om olika former för kursvärderingar och hur dessa utnyttjas eller inte

utnyttjas för ett förbättringsarbete. Vid Hälsouniversitet och några institutioner vid andra fakulteter sker en kontinuerlig utvärdering under utbildningens gång som en integrerad del av utbildningsprocessen. Vid de båda övriga fakulteterna är förekomsten och utnyttjandet av kursvärderingar det dominerande instrumentet för studenternas konkreta påverkan och inflytande på utbildningen.

Det har också framkommit att studenter både på vissa utbildningsprogram och än mer på fristående kurs inom filosofiska fakulteten upplever att de har lägre status än sina medstudenter på tekniskt och ekonomiskt inriktade programutbildningar. Vi anser det vara en angelägen uppgift för universitetets och fakultetens ledning att klart markera dessa utbildningars och kursers berättigande inom universitetet.

En annan väg till delaktighet och inflytande är representation och deltagande i beslutande och beredande organ. Vid våra institutionsbesök har vi noterat att de nybildade storinstitutionerna inom Hälsouniversitetet och även några institutioner inom övriga områden övergångsvis har prefektstyre. I de fall informella ledningsgrupper har bildats inrymmer de olika personalkategorier men inte alltid studenter.

Ytterligare en aspekt är hur information av betydelse för allas medverkan och samverkan förs ut i organisationen. En illustration är hanteringen av policydokumentet – Hederskodex – om studenters och anställdas åtaganden gentemot varandra. Dokumentet var känt i liten utsträckning och det var oklart bland dem som bedömargruppen träffade vem som skulle ha ansvaret för att sprida och informera om dokumentet.

Såsom vi tidigare konstaterat saknas en övergripande strategi och därmed en ram att sätta in kvalitetsarbetet i. Mycket av det som redovisas av fakulteterna är sådant som traditionellt ingår i verksamheten och som kanske inte alltid ens identifieras som kvalitetsarbete. Bristen på dokumenterat kvalitetsarbete skapar problem för kontinuiteten i arbetet.

Avslutande bedömning och rekommendationer

Gruppen önskar framföra sitt varma tack till Linköpings universitet och speciellt till dem som tagit ansvar för utvärderingsprocessens genomförande. Besöket upplevdes som stimulerande och lärorikt. Det är uppenbart att det finns stor potential för fortsatt utveckling. Många av de iakttagelser som gruppen gjort överensstämmer med de bedömningar som universitetet framfört i sin självvärdering på de olika nivåerna och detta torde garantera att de brister vi noterat i kvalitetsarbetet och speciellt i dokumenteringen inom en nära framtid kommer att korrigeras.

Vi är speciellt imponerade av ansträngningarna att intressera ungdomar och speciellt flickor för naturvetenskap och teknik, samt av det starka intresset för ny pedagogik.

Gruppen önskar avslutningsvis betona vikten av att verka för att den filosofiska fakulteten och inte minst humaniora och dess lärare och studenter får ytterligare uppmärksamhet i det samlade kvalitetsarbetet.

Våra samlade rekommendationer är följande:

- Utforma strategier och målformuleringar.
- Skapa en tydligare ledningsstruktur och genomför ledarutbildning.
- Skapa en fungerande och efterlevd delegation av beslutsfattande som är känd i hela organisationen.
- Skapa mer stöd och resurser för kvalitetsutvecklingsarbete.
- Gör kvalitetsutvecklingsprogrammet mer lättillgängligt och implementera det.
- Universitetet skall ta ansvar för att studenter på alla nivåer blir mer delaktiga i beslutsprocesser och kvalitetsutveckling.
- Utveckla utvärderings- och uppföljningssystem inom fakulteterna.
- Öka kommunikationen inom organisationen så att de bästa erfarenheterna tillvaratas och dubbelarbetet minskar.

- Intensifiera jämställdhetsarbetet särskilt med avseende på att bearbeta attityder.
- Utforma en gemensam och implementerad IT-strategi och utnyttja den interna kompetensen inom framförallt LiTH.
- Utöka volymen i det internationella studentutbytet så att tillgängliga platser utnyttjas.
- Värna om de fristående kurserna som ett led i universitetets bildningsuppgift och en viktig potential för tvärvetenskapligt arbete.

Bilaga I

Program för platsbesök vid Linköpings universitet 9–12 november 1998

Måndag 9 november

- 10.00–11.00 Enskilda överläggningar inom bedömaregruppen
11.00–12.15 Universitetsledningen (ledningsgrupp),
kvalitetsansvariga
12.15–14.45 Enkel lunch i Origo
Centrala funktioner (vicerektorer)
Kaffe
14.30–16.15 Tekniska högskolans ledning (dekan, prodekan, kanslichef,
lärarrepresentant, student, forskarstudent)
Förflyttning till Kårallen
16.30–17.30 Möte med studenter (minst två
grundutbildningsstud. och en fo.stud. från varje fakultet +
andra som kan tänkas vilja komma)
18.30 Middag (Kårpresidier, tre från varje kår, varav en fo. stud.)
19.00 Egen tid

Tisdag 10 november

- 08.00 Fysikcentrum + Institutionen för datavetenskap (IDA) (prefekt,
studierektor, administratör, studentrepresentant)
9.15 (Origo) Kaffe
9.30–10.45 Fil. fak. ledning (samma som Tek. fak. ovan)
11.00–12.15 Institutionen för konstruktions- och produktionsteknik (IKP) +
Ekonomiska institutionen (EKI) (samma som inst. ovan)
12.15 Enkel lunch, Origo
Förflyttning till Tema och biblioteket i D-huset
13.30–14.45 Tema
14.45 Kaffe
15.00–16.15 Informationsförsörjning
(Bibl. IT-råd, Enheten för IT-stöd (UNIT) samt fackliga representanter)
16.30–17.45 Fil. fak inst.: språk och kultur, estetiska, Institutionen för tillämpad
lärankunskap (ITL), i institutionernas lokaler
19.00 Middag med ordföranden och övriga externa ledamöter i
universitetsstyrelsen

Onsdag 11 november i Norrköping

8.30	Campusrådet
9.30–10.45	Institutionen för barn- och ungdomspedagogisk utbildning (IBU) + Institutionen för tematisk utbildning och forskning (ITUF)
10.45–12.00	Institutionen för teknik och naturvetenskap (ITN)
12.00–13.00	Lunch, restaurangen, Kåkenhus
13.00–14.15	Studenter (kursombud etc. samt forskarstuderande)
14.15	Egen transport till Linköping
15.00–16.15	Mjärdevi Science Part + Landstinget
16.30–17.45	Hälsouniversitetets ledning

Torsdagen 12 november i Norrköping

8.00–9.15	Universitetssjukhuset: Institutionen för biomedicin och kirurgi (IBK) + Institutionen för medicinsk teknik (IMT)
9.30–10.45	Institutionen för medicin och vård (IMV) Origo
11.00–12.00	Administrativa funktioner: a) Rektors kansli Internationella sekretariatet Informationssekretariatet
12.00–13.00	Enkel lunch, Origo
13.00–15.00	Egen tid
15.00–16.00	Överläggningar med universitetsledning och kvalitetsansvariga
16.00	Besöket avslutas

Bilaga 2

Förteckning över material om Linköpings universitet som utnyttjats av bedömargruppen

- Självvärdering av kvalitetsarbetet vid Linköpings universitet 1998,
Del I: Universitetsperspektivet och fakultetsperspektivet i självvärderingen, med bilagor
Del II: Institutionsperspektivet i självvärderingen – institutioners och arbetsenheters självvärderingar med bilagor
- Rektors anvisningar till fakulteter/institutioner och arbetsenheter inför universitetets självvärdering
- Kvalitetsutvecklingsprogram för Linköpings universitet 1997–1999
- Linköpings universitets årsredovisning 1997
- Anslagsframställning för Linköpings universitet för 1997–1999
- Linköpings universitets katalog 1998
- Studenthandbok 1997/98 (Linköpings universitet)
- Utbildningskatalogen 1998/99
- Tvärtänkt – förslag till utbyggnad av forskning, forskarutbildning och grundläggande högskoleutbildning vid Linköpings universitet
- Ett universitet på tvären – måldokument antaget av universitetsstyrelsen 1998-10-21
- LÖVA – en analys av Linköpings universitets administrativa kostnader
- Personalpolitiska dokument – Universitetets jämställdhetspolitik och jämställdhetsplan, Rekryteringspolitik, Tillsättning av tjänster som professor och universitetslektor, Att vara lärare vid Linköpings universitet
- Filosofiska fakulteten, rapportserie:
7 Lärarutbildningens forskningsförankring
8 Grundutbildning inom Filosofiska fakulteten
10 Slutrapport: Argumentera, prioritera och besluta om grundutbildning inom Filosofiska fakulteten
- Ytterligare material som överlämnades vid institutionsbesöken

Högskoleverkets rapportserie

Granskning och bedömning av kvalitetsarbete vid universitet och högskolor

Bilagor:

- Bilaga 1: Vägledning för lärosäten vid bedömning av kvalitetsarbete
- Bilaga 2: Handledning för bedömare av kvalitetsarbete vid universitet och högskolor

Högskoleverkets rapportserie 1995:1 R

Grundskollärautbildningen 1995

Högskoleverkets rapportserie 1996:1 R

Examensrättsprövning – Utbildning i biodynamisk odling

Högskoleverkets rapportserie 1996:2 R

Tillsynsrapport – Avgiftsfri utbildning

Högskoleverkets rapportserie 1996:3 R

Examensrättsprövning – Konstnärlig kandidat- och magisterexamen

Högskoleverkets rapportserie 1996:4 R

Examensrättsprövning – Kyrkomusikalisk utbildning vid Sköndalsinstitutet

Högskoleverkets rapportserie 1996:5 R

Kvalitetsarbete vid universitet och högskola

Högskoleverkets rapportserie 1996:6 R

Vårdutbildningar i högskolan – En utvärdering

Högskoleverkets rapportserie 1996:7 R

Årsrapport för universitet och högskolor 1994/95

Högskoleverkets rapportserie 1996:8 R

Forskarutbildningen inom det språkvetenskapliga området – En utvärdering

Högskoleverkets rapportserie 1996:9 R

The National Quality Audit of Higher Education in Sweden

Högskoleverkets rapportserie 1996:10 R

Avgiftsbelagd utbildning i privat regi – En utredning

Högskoleverkets rapportserie 1996:11 R

Kriterier för benämningen universitet – En utredning

Högskoleverkets rapportserie 1996:12 R

Kvinnor och män i högskolan. Från gymnasium till forskarutbildning

Högskoleverkets rapportserie 1996:13 R

Swedish Universities & University Colleges 1994/95

– Short Version of Annual Report
Högskoleverkets rapportserie 1996:14 R

Examensrättsprövning – Teologisk utbildning vid frikyrkliga seminarier och vid Umeå universitet

Högskoleverkets rapportserie 1996:15 R

Granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Högskolan i Borås

Högskoleverkets rapportserie 1996:16 R

Granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Uppsala universitet

Högskoleverkets rapportserie 1996:17 R

Examensrättsprövning – Uppföljning av teologisk utbildning

Högskoleverkets rapportserie 1996:18 R

Granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Högskolan i Jönköping

Högskoleverkets rapportserie 1996:19 R

Granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Högskolan i Karlstad

Högskoleverkets rapportserie 1996:20 R

Granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Lärarhögskolan i Stockholm

Högskoleverkets rapportserie 1996:21 R

Högskoleprovet – Genom elva forskares ögon

Högskoleverkets rapportserie 1996:22 R

Högskola på Gotland

Högskoleverkets rapportserie 1996:23 R

Rätt att inrätta professurer – Högskoleverkets prövning

av Högskolan i Kalmar, Karlstad, Växjö, Örebro samt Mitthögskolan och Mälardalens högskola
Högskoleverkets rapportserie 1996:24 R

Årsrapport för universitet & högskolor 1994/95

– Kortversion
Högskoleverkets rapportserie 1996:25 R

Förslag till meritvärdering vid urval på betyg –

Högskoleverkets förslag till meritvärdering av nya och gamla gymnasiebetyg m.m.

Högskoleverkets rapportserie 1996:26 R

Redovisning vid universitet och högskolor – Rapport till regeringen

Högskoleverkets rapportserie 1996:27 R

Quality Audit of Uppsala University

Högskoleverkets rapportserie 1996:28 R

Tillsynsrapport – Förfarande med inaktiva doktorander

Högskoleverkets rapportserie 1996:29 R

Examensrättsprövning – Prövning av medieutbildningen vid Mediehögskolan i Uppsala

Högskoleverkets rapportserie 1996:30 R

Granskning och bedömning av kvalitetsarbete vid fem lärosäten

Högskoleverkets rapportserie 1997:1 R

Högskoleutbildningar inom vård och omsorg – En utredning

Högskoleverkets rapportserie 1997:2 R

Granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Högskolan Kristianstad

Högskoleverkets rapportserie 1997:3 R

Examensrättsprövning – Lärarutbildning vid högskolorna i Borås och Halmstad

Högskoleverkets rapportserie 1997:4 R

Granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Högskolan i Örebro

Högskoleverkets rapportserie 1997:5 R

Granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Högskolan Dalarna

Högskoleverkets rapportserie 1997:6 R

Granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Operahögskolan i Stockholm

Högskoleverkets rapportserie 1997:7 R

Kvalitet och förändring

Högskoleverkets rapportserie 1997:8 R

Rekryteringsmål för kvinnliga professorer – ett regeringsuppdrag

Högskoleverkets rapportserie 1997:9 R

Examensrättsprövning – Utbildningar vid Södertörns högskola

Högskoleverkets rapportserie 1997:10 R

Examensrättsprövning – Grundskolläraexamen vid Högskolan i Falun/Borlänge, Högskolan i Jönköping och Högskolan i Kristianstad

Högskoleverkets rapportserie 1997:11 R

Examensrättsprövning – Utbildningar vid Företagsekonomiska Institutet, Stockholms Musikpedagogiska Institutet och Högskolan i Gävle/Sandviken

Högskoleverkets rapportserie 1997:12 R

Granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Högskolan i Karlskrona/Ronneby

Högskoleverkets rapportserie 1997:13 R

Examensrättsprövning – Utbildning i pedagogiskt drama vid tre folkhögskolor

Högskoleverkets rapportserie 1997:14 R

Granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Högskolan i Gävle/Sandviken

Högskoleverkets rapportserie 1997:15 R

Poänggivande uppdragsutbildning i högskolan

Högskoleverkets rapportserie 1997:16 R

Årsrapport för universitet & högskolor 1995/96

Högskoleverkets rapportserie 1997:17 R

Swedish Universities & University Colleges 1995/96

– Short Version of Annual Report
Högskoleverkets rapportserie 1997:18 R

Årsrapport för universitet och högskolor 1995/96 – Kortversion

Högskoleverkets rapportserie 1997:19 R

Granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Mälardalens högskola

Högskoleverkets rapportserie 1997:20 R

Granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Danshögskolan

Högskoleverkets rapportserie 1997:21 R

Granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Kungliga Musikhögskolan

Högskoleverkets rapportserie 1997:22 R

Granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Lunds universitet

Högskoleverkets rapportserie 1997:23 R

Granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Högskolan i Halmstad

Högskoleverkets rapportserie 1997:24 R

Granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Högskolan i Kalmar

Högskoleverkets rapportserie 1997:25 R

Kandidat- och magisterexamen vid Kungliga Musikhögskolan – Examensrättsprövning

Högskoleverkets rapportserie 1997:26 R

Uppföljning av resurstillemningssystemet för grundläggande högskoleutbildning – ett regeringsuppdrag

Högskoleverkets rapportserie 1997:27 R

Bilateralt forskningssamarbete med Östeuropa – ett regeringsuppdrag

Högskoleverkets rapportserie 1997:28 R

Läkarutbildningen i Sverige – hur bra är den?

Bilagor:

- Självvärderingar och extern bedömning
- Vad säger studenterna om läkarutbildningen?
- Vad säger AT-läkare, handledare och examinatorer om läkarutbildningen?

Högskoleverkets rapportserie 1997:29 R

Apotekarutbildningen vid ytterligare en högskola? – Ett regeringsuppdrag

Högskoleverkets rapportserie 1997:30 R

Granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Mitthögskolan

Högskoleverkets rapportserie 1997:31 R

Gymnasialäroexamen vid Högskolan Dalarna, Luleå tekniska universitet och Mitthögskolan – Examensrättsprövning

Högskoleverkets rapportserie 1997:32 R

Granskning och bedömning av kvalitetsarbete vid universitet och högskolor

Bilagor:

- Vägledning för lärosäten vid bedömning av kvalitetsarbete
- Handledning för bedömare av kvalitetsarbete vid universitet och högskolor

Högskoleverkets rapportserie 1997:33 R

Konstnärlig högskoleexamen i konst och design vid fem hantverksskolor – Examensrättsprövning

Högskoleverkets rapportserie 1997:34 R

Granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Kungl. Konsthögskolan

Högskoleverkets rapportserie 1997:35 R

Examensmål för läroexamina

Högskoleverkets rapportserie 1997:36 R

Rätt att inrätta professurer – Högskoleverkets prövning

av Högskolan i Halmstad, Högskolan i Karlskrona/Ronneby, Högskolan i Örebro, Idrottshögskolan samt Mitthögskolan

Högskoleverkets rapportserie 1997:37 R

- Magisterexamensprövning vid elva högskolor – Examensrättsprövning
Högskoleverkets rapportserie 1997:38 R
- Examinationen i högskolan – Slutrapport från Högskoleverkets examinationsprojekt
Högskoleverkets rapportserie 1997:39 R
- Tillväxt och växtvärk – Uppföljning av magisterexamensrätt på medelstora högskolor
Högskoleverkets rapportserie 1997:40 R
- Kvalitetsarbete – ett sätt att förbättra verksamhetens kvalitet vid universitet och högskolor. Halvårsrapport för granskningen av kvalitetsarbetet vid universitet och högskolor
Högskoleverkets rapportserie 1997:41 R
- Granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Kungl. Tekniska högskolan
Högskoleverkets rapportserie 1997:42 R
- Granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Stockholms universitet
Högskoleverkets rapportserie 1997:43 R
- Kvinnor och män i högskolan – från gymnasium till forskarutbildning 1986/87–1995/96
Högskoleverkets rapportserie 1997:44 R
- Magisterexamen söker identitet
Högskoleverkets rapportserie 1997:45 R
- Granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Högskolan i Skövde
Högskoleverkets rapportserie 1997:46 R
- Hur står det till med kvaliteten i högskolan?
Högskoleverkets rapportserie 1998:1 R
- De första 20 åren – utvecklingen vid de mindre och medelstora högskolorna sedan 1977
Högskoleverkets rapportserie 1998:2 R
- Quality Audit of Mid-Sweden University College
Högskoleverkets rapportserie 1998:3 R
- Särskilda utbildningsåtsatningar – vad blev det av dem?
En uppföljningsstudie av vissa särskilda utbildningsåtsatningar inom högskolan som finansierats med arbetsmarknadspolitiska medel, enligt regeringens uppdrag.
Högskoleverkets rapportserie 1998:4 R
- "En utmärkt möjlighet att byta karriär"
NT-SVUX-satsningen – vad blev det av den?
Högskoleverkets rapportserie 1998:5 R
- "Bara jag får chansen att få visa vad jag kan"
Satsningen på aspirantutbildningen – vad blev det av den?
Högskoleverkets rapportserie 1998:6 R
- Granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Karolinska Institutet
Högskoleverkets rapportserie 1998:7 R
- Granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Högskolan i Trollhättan/Uddevalla
Högskoleverkets rapportserie 1998:8 R
- Magister- och kandidatexamen i huvudämnen inom vård och omsorg
Högskoleverkets rapportserie 1998:9 R
- Granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Konstfack
Högskoleverkets rapportserie 1998:10 R
- Högskola i dynamisk utveckling – fyra högskolors förutsättningar att bli universitet
Högskoleverkets rapportserie 1998:11 R
- Kan kiropraktor- och naprapatutbildningar inordnas i den statliga högskolan? En utredning
Högskoleverkets rapportserie 1998:12 R
- Women and men in higher education – from upper secondary to postgraduate training 1986/87–1995/96
Högskoleverkets rapportserie 1998:13 R
- Diakonivetenskap vid Ersta Sköndal högskola – Examensrättsprövning
Högskoleverkets rapportserie 1998:14 R
- Värdering & erkännande av utländsk högskoleutbildning, principer och metodik
Högskoleverkets rapportserie 1998:15 R
- Utbildning och forskning för strategisk internationalisering. Redovisning av ett regeringsuppdrag
Högskoleverkets rapportserie 1998:16 R
- Granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid SLU
Högskoleverkets rapportserie 1998:17 R
- Sjöbefälsutbildningar i högskolan – En utvärdering
Högskoleverkets rapportserie 1998:18 R
- Sjöbefälsutbildning vid Comet AB – Examensrättsprövning
Högskoleverkets rapportserie 1998:19 R
- Granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Chalmers tekniska högskola
Högskoleverkets rapportserie 1998:20 R
- Forsatt granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid universitet och högskolor – Utgångspunkter samt angrepps- och tillvägagångssätt för Högskoleverkets bedömningsarbete
Högskoleverkets rapportserie 1998:21 R
- Granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Teaterhögskolan i Stockholm
Högskoleverkets rapportserie 1998:22 R
- Årsrapport för universitet & högskolor 1997
Högskoleverkets rapportserie 1998:23 R
- Swedish Universities & University Colleges 1997 – Short Version of Annual Report
Högskoleverkets rapportserie 1998:24 R
- Årsrapport för universitet och högskolor 1997 – Kortversion
Högskoleverkets rapportserie 1998:25 R
- Granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Göteborgs universitet
Högskoleverkets rapportserie 1998:26 R
- Vetenskapsområden. Bedömning av tre högskolor
Högskoleverkets rapportserie 1998:27 R
- Ny yrkesexamina inom hälso- och sjukvård - ett regeringsuppdrag
Högskoleverkets rapportserie 1998:28 R
- Granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Dramatiska institutet
Högskoleverkets rapportserie 1998:29 R
- Lärarutbildning vid högskolorna i Karlskrona/Ronneby, Mälardalen, Kristianstad och Södertörn
Högskoleverkets rapportserie 1998:30 R
- Högskolans lokaler – ett regeringsuppdrag
Högskoleverkets rapportserie 1998:31 R
- Tillgodoräknande av kurs – Tillsynsrapport
Högskoleverkets rapportserie 1998:32 R
- Granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Idrottshögskolan
Högskoleverkets rapportserie 1998:33 R
- Granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Luleå tekniska universitet
Högskoleverkets rapportserie 1998:34 R
- Ett system för forskningsinformation på Internet (SAFARI) – Ett regeringsuppdrag
Högskoleverkets rapportserie 1998:35 R
- Granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Högskolan i Växjö
Högskoleverkets rapportserie 1998:36 R
- En försvarshögskola på väg mot akademien – En bedömning av hur Försvarshögskolans stabsprogram, chefsprogram och totalförsvarsprogram förhåller sig till likartad utbildning inom högskolan vad avser nivå och kvalitet
Högskoleverkets rapportserie 1998:37 R
- Granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Umeå universitet
Högskoleverkets rapportserie 1998:38 R
- Rättssäker examination – en tillsynsrapport
Högskoleverkets rapportserie 1998:39 R
- Doktorander från länder utanför Norden och Europeiska unionen
Högskoleverkets rapportserie 1998:40 R
- Granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Handelshögskolan
Högskoleverkets rapportserie 1999:1 R

Rapporter i Högskoleverkets rapportserie speglar Högskoleverkets officiella inställning.

Högskoleverkets rapportserie 1999:2 R
ISSN 1400-948X
ISRN HSV-R--99/2--SE

Högskoleverket är en central myndighet för frågor som rör universitet och högskolor. Verket arbetar med kvalitetsbedömningar, uppföljningar, utveckling av högre utbildning, utredningar, tillsyn, internationella frågor och studieinformation. Dessutom ansvarar verket för samordningen av det svenska universitetsdatornätet SUNET.